

WIJKJURYRAPPORT GENT 2024

Foreshadow — not standing / Alexander Vantournhout

Foreshadow is een circusachtige dansvoorstelling die het publiek volledig betovert met de fysieke capaciteiten van de dansers. De dansers nemen het publiek adembenemend mee terwijl ze met bijna onmogelijke kracht over de muur en elkaars lichamen klimmen. Zo stralen de op het circus geïnspireerde choreografieën van Alexander Vantournhout, de fysieke kracht van de performers uit. De keuze voor eenvoudige turquoise kleiding versterkt de visuele impact van de voorstelling en benadrukt de bewegingen en kracht van de dansers. *Foreshadow* is zo opwindend dat je de afwezigheid van muziek in een dansshow niet opmerkt; het is als een levend abstract schilderij. Maar het is een schilderij dat nooit een koud gevoel geeft. De subtiele interacties tussen de dansers van *Foreshadow*, zoals oogcontact en kleine glimlachjes, geven de voorstelling een gezellige en intieme sfeer. Zoals bij elk abstract schilderij zorgt het ontbreken van een concrete verhaallijn en het feit dat de kijker zijn eigen interpretatie moet maken, ervoor dat sommige toeschouwers het bewonderen, terwijl anderen het juist als een uitdaging ervaren.

Mémé — Sarah Vanhee

Meme is een solovoorstelling van Sarah Vanhee waarin ze haar persoonlijke familiegeschiedenis van haar zoon tot haar voorouders onderzoekt. Vanhee wordt in haar solo vergezeld door poppen, geesten, projecties en haar eigen kind. De voorstelling roept een diepe verbinding op met onze voorouders en hun tijdperk, wat vooral resoneert bij de oudere juryleden. Ondanks dat *Mémé* een solovoorstelling is, gebruikt Vanhee op het podium diverse middelen om andere personages op te voeren. Op die manier hebben de toeschouwers nooit het gevoel dat ze maar naar één persoon kijken. Alle geesten die ze op het podium herdenkt, lijken tot leven te komen in de props op het podium. Haar persoonlijke en intieme verhaal bereikt ook een breed publiek met diverse culturele achtergronden, omdat het thema van vrouwelijke voorouders universeel is. Alleen maakt het noodzakelijke langzame tempo van het stuk, het moeilijker voor de jongere juryleden om bij het verhaal te blijven. Hoewel Vanhee een brug lijkt te slaan naar het jongere publiek door bijvoorbeeld haar gebruik van video, blijft het een uitdaging om hun aandacht volledig vast te houden.

Colors — Het Scheldeoffensief, KOPERGIETERY & KGbe

Colors is jeugd- en kindertheater waar het publiek van alle leeftijden van zal genieten. Acht spelers in verschillende kleuren brengen een levendig palet persoonlijkheden en identiteiten tot leven. Het gebruik van kostuums en decor in *Colors* was opmerkelijk effectief. Elke speler bracht hun eigen unieke kleur naar voren, waardoor een rijk en divers schilderij ontstond. Dit visueel aspect ondersteunt de boodschap van diversiteit en inclusie. Daarom vind de jury het waardevol dat *Colors* mensen van alle leeftijden aanspreekt via het thema kleur, en dat het gemakkelijk is om diversiteit en de waarde ervan uit te leggen. Kortom, *Colors* biedt families een kans om samen een plezierige tijd te beleven, zonder daarbij aan educatieve waarde in te boeten. De visuele thema's en de talenten van de acteurs op het podium zijn indrukwekkend, maar bepaalde dramaturgische keuzes slagen er niet altijd in om dit volledig te ondersteunen. Hoewel de voorstelling als geheel zowel leerzaam als vermakelijk is, kunnen deze sterke punten de tekortkomingen niet volledig verhullen.

She was a friend of someone else — Gosia Wdowik / NOWY TEATR & CAMPO

She was a friend of someone else van de Poolse theatermaker Gosia Wdowik balanceert tussen twee onderwerpen: het recht op abortus en de burn-out van activisten. De voorstelling opent met een levenloos lichaam en vordert traag, terwijl onze activistische held met moeite medestanders verzamelt. Wdowik toont hoe moeilijk het is om activist te zijn; het wordt je leven en je draagt het altijd met je mee. Burn-out is een constante aanwezigheid op het podium, maar wordt nooit illustratief. Als toeschouwer voel je de burn-out in elk moment, via het trage tempo en de donkere, rokerige ruimte. Hoewel de traagheid dramaturgisch goed is doorgevoerd, mist het zijn effect bij de juryleden die minder activistische ervaring hebben.

Elektra Unbound — LUANDA CASELLA / NTGENT

Elektra Unbound van Luanda Casella herinterpreteert het verhaal van Elektra met een nadrukkelijke focus op vrouwelijkheid. De vrouwelijke aanwezigheid is voelbaar tot op tekstueel niveau, met veelvuldige citaten van schrijfsters zoals Charlotte Brontë en Jane Austen. Deze rijk bewerkte tekst wordt

ondersteund door kleurrijke decors, kostuums en geluid, wat samen een bijna perfecte voorstelling oplevert. Toch zorgen de snelheid en de complexe intellectuele aanpak ervoor dat het lastig is om alles te volgen. Zelfs moedertaalsprekers van het Engels kunnen verdwalen in de diepzinnige woorden. Dit weerhoudt de acteurs echter niet om te schitteren in deze uitdagende tekst. Hoewel het publiek zich moet inspannen om de woorden te volgen, blijven de acteerkunsten verbluffend.

Love Doll Playing with the big boys in a different kind of space — LOD / Lies Pauwels & Frederik Neyrinck

In *Love Doll Playing with the big boys in a different kind of space* verkent Lies Pauwels het thema van mens-zijn door zichzelf als pop op te voeren. Deze benadering stelt haar in staat om de vraag te stellen: wat betekent het om mens te zijn? Haar monologen vormen de basis van deze zoektocht, waarbij ze reflecteert op de rol van consumptie en materialisme. De lange monologen worden ondersteund door barokmuziek en de stemmen van drie tieners, wat samen een gevoel van overgang en harmonie creëert. Toch ligt de focus van de performers op hun eigen taken, met weinig onderlinge interactie, wat contrasteert met Pauwels' verlangen naar menselijke verbinding.

UBERmens — FARBOD FATHINEJADFARD, YUNI MAHIEU, JULIE MUGHUNDA & JOOST MAASKANT / NTGENT & VICTORIA DELUXE

UBERmens duikt diep in de wereld van maaltijdkoeriers en de on-demand-economie, waarbij de ervaringen van zowel koeriers als consumenten centraal staan. Het is een sociaal geëngageerd stuk waarin het publiek actief meedoet. Aan het begin van de voorstelling kan het publiek een bestelling plaatsen, waardoor ze zich bewust worden van de druk die fietskoeriers ervaren – een druk waarvoor we allemaal medeverantwoordelijk zijn. Dit hedendaagse onderwerp is zorgvuldig doordacht en biedt een boeiende manier om het publiek te betrekken bij de dagelijkse handelingen waar we vaak niet bij stilstaan. Ondanks de indrukwekkende aanpak, het oog voor kleine decoratieve details, de publieksinteractie en de muziek, begint het stuk zichzelf na verloop van tijd te herhalen. Hierdoor heeft het moeite om zijn vernieuwende kracht van het begin tot het einde vast te houden.

German Staatstheater — ROSIE SOMMERS & MICHA GOLDBERG

In *German Staatstheater* presenteren Rosie Sommers en Micha Goldberg een energieke performance met een grote groep acteurs. De voorstelling begint met een gevoel van angst, die veroorzaakt wordt door de intense chaotische energie op het podium. Wat deze voorstelling uniek maakt, is dat de toeschouwer alle emoties voelt zonder dat er expliciet over emoties gesproken wordt. De oprechtheid en ruwheid van de energie zorgen ervoor dat de voorstelling nooit saai wordt.

De rauwe emoties die door de toenemende mate van naaktheid worden opgeroepen, roepen ook vragen op over de grenzen van comfort en acceptatie. Het gevoel van verplichte betrokkenheid bij het aanschouwen van deze naaktheid kan sommige toeschouwers ongemakkelijk maken. Aan de andere kant waardeert de jury juist dat deze voorstelling nieuwe discussies opent binnen de theaterwereld over de echtheid van emoties. Hun aanpak biedt zeker een frisse kijk op de relatie tussen theater en publiek. Het is echter belangrijk op te merken dat deze voorstelling niet voor iedereen geschikt is en mogelijk grenzen overschrijdt die sommige toeschouwers als ongemakkelijk of ongewenst ervaren.

Ombra — Alain Platel

De indrukwekkende en intense opera-ervaring van Alain Platel vertelt het verhaal van een stervende boom. Terwijl het koor en de dansers zich rondom de boom scharen, vertalen ze de muziek en de gebaren naar een krachtige uitdrukking van verzet en vastberadenheid. De choreografie, variërend van gecontroleerd tot chaotisch, belichaamt een breed scala aan emoties. De climax van de opera komt met het nummer "Soave sia al vento" van Mozart, waarin de emoties tot hun piek komen. Alles creëert een zeer mooie totaalbeeld, dat doet denken aan een gesamtkunstwerk. Daarom is het zeker een degelijke performance, maar geeft het tegelijk soms het gevoel dat je dit al eerder hebt gezien. Hoewel het zeker een solide uitvoering is, heb je op bepaalde momenten het gevoel dat je dit al vaker hebt gezien. Het idee dat er niets nieuws te ontdekken valt en de hoge prijs die de toeschouwer betaalt voor dit bekende werk, baart de jury zorgen.

Thanks for being here — ONTROEREND GOED

Met "Thanks for Being Here" brengt Ontroerend Goed een ode aan het publiek. De voorstelling transformeert de theaterervaring tot een gemeenschappelijke beleving, wat de voor ons de essentie van theater vormt. Zo omarmt het niet alleen de rijke geschiedenis van het theater, maar laat het ons ook bij elke stap de inherente performativiteit ervan voelen.

Hoewel de productie rijkelijk put uit theatertheorie en de grenzen van het medium zelf verkent, slaagt het er wonderwel in om een breed publiek aan te spreken. De werkelijke hoofdrol is immers weggelegd voor de toeschouwers zelf. De manier waarop de voorstelling de grenzen van zowel het publiek als het theater verlegt zonder de toeschouwer te vervreemden, verdient bijzondere lof.

De encenering creëert een spannende sfeer; wie zal er op het toneel verschijnen? Wat zal er over hen gezegd worden? Hoelang blijft de onwennige stilte duren? Vanuit welke hoek wordt de toeschouwer bekeken? Wie zijn deze vreemden om ons heen? De grootste vraag waarmee je in de zaal zit blijft: kom ik ook in beeld? Het is een genot om als publiek deel te zijn van een voorstelling zonder je ongemakkelijk te voelen.

Ontroerend Goed stelt niet alleen zichzelf, maar ook het publiek vragen, speelt met tijd en ruimte en legt ons woorden in de mond - of beter gezegd, projecteert andermans gedachten op ons. Elke ingreep is humoristisch en toegankelijk. Kortom, de perfecte afsluiter voor onze Wijkjury 2023-2024; het onverwachte heerst, de speler wordt de toeschouwer, en wij werden op het einde van de rit voor een keer de spelers.